

odbor starostlivosti o životné prostredie Okresneho uradu Bratis

KRP

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: štvrtok 25. decembra 2025 20:56
Komu: odbor starostlivosti o životné prostredie Okresneho uradu Bratis
Kópia: zds-mailing-list@googlegroups.com; 'Jan Tkac'
Predmet: Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021
Prílohy: zavazne-stanovisko-zo-zistovacieho-konania-zmeny-navrhovanej-cinnosti_juzne-mest-pdf.pdf

Upozornenie: Odosielateľ tejto e-mailovej správy nie je z rezortu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Ak nepoznáte odosielateľa a neviete, či je obsah bezpečný, neklikajte na odkazy ani neotvárajte prílohy.

Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021

Podľa §30 ods.1 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania môže podať odvolanie navrhovateľ, dotknutá verejnosť a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať.“; Združenie domových samospráv (ZDS) je dotknutou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §29 ods.20 zákona o EIA „Dotknutá verejnosť uvedená v §3 písm.t) sa môže žalobou domáhať zrušenia záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania vydaného podľa odseku 15, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena sa nebude posudzovať podľa tohto zákona, a napadnúť jeho vecnú alebo procesnú zákonnosť.“; Zrušenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §7 ods.1 písm.a Správneho súdneho poriadku „právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená“.

Za riadne odvolacie konanie je tak možno možné považovať až odvolacie konanie podľa zákona č.24/2024 Z.z. o EIA v znení účinnom od 01.11.2025 (vyhlásené resp aktuálne znenie „nového“ zákona o EIA). Je to z dôvodu, že až aktuálne znenie „nového“ zákona o EIA obsahuje komplexné normy upravujúce všetky náležitosti rozhodnutia o odvolaní a procesu, ktorý k nemu vedie; svojim charakterom tak majú aj charakter osobitného procesu odvolania, v ktorom je však zabezpečený suspenzívny a devolutívny charakter odvolania ako aj úplný prieskum napadnutého rozhodnutia, čo sú rozhodujúce kritériá pre akceptovanie názoru, že ide o riadny aj keď vo vzťahu k správnomu poriadku (ktorý sa síce neuplatňuje, ale s ktorým sa v súdnom prieskume porovnáva) osobitný inštitút odvolania. Napravuje sa tak dlhodobý legislatívny chaos z rokov 2020 až 2025, kedy nosnou ideou legislatívnych úprav bola eliminácia zainteresovanej verejnosti – a špecificky ZDS – z procesov EIA.

Zákon o EIA obsahuje intertemporálnu doložku len pre zábery týkajúce sa osobitných prevádzok posudzovaných v integrovanom konaní podľa zákona č.39/2013 Z.z.; v ostatných prípadoch sa rozhodnutie vydá podľa aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Podľa §30 ods.1 a ods.2 aktuálneho znenia zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania môže podať odvolanie navrhovateľ, dotknutá verejnosť a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať.“ a to v lehote „Dotknutá verejnosť môže podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa zverejnenia záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania v centrálnom informačnom systéme.“. Predmetné rozhodnutie bolo na enviroportále.sk (<https://www.enviroportal.sk/eia/detail/juzne-mesto-zona-ab1-bratislava>) zverejnené dňa 10.12.2025: petrzalka)

OKRESNÝ ÚRAD BRATISLAVA	
66-	
Došlo dňa: 29. 12. 2025	
Prílohy/listy:	Vybavuje: KRP

a teda a teda 15-dňová lehota na podanie odvolanie podľa §30 ods.2 zákona o EIA trvajúca do 25.12.2025 bola zachovaná.

Napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárové rozhodnutie a ako také je arbitrárne, svojvoľné, nepreskúmateľné a nezrozumiteľné:

- 1) Napadnuté rozhodnutie je štruktúrované a jeho obsah je formulovaný napriek derogácii správneho poriadku spôsobom, aký predpokladá §47 správneho poriadku. Dotknuté orgány sa tak nedokázali oslobodiť od vplyvu vnútroštátneho všeobecného procesného právneho predpisu, čo má zásadný vplyv na jeho kvalitu a to aj po právnej stránke.

V prvom rade je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a nezrozumiteľné bez toho, aby adresát či jeho čitateľ nekonfrontoval jeho obsah s podkladmi rozhodnutia; nie je zrejmé, ktoré časti rozhodnutia sú voľnou úvahou úradu, ktoré sú skutkovými zisteniami úradu a ktoré sú právnym vyhodnotením vo veci samej. Samotné stanoviská dotknutých orgánov sú šablónovité bez skutkovej súvzťažnosti k posudzovanému projektu a obmedzujú sa na parafrázu zákonných požiadavok. Takto štruktúrovaný obsah rozhodnutia a jeho podkladov zakladá jeho nepreskúmateľnosť podľa jej definície právom iuris:

nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Pre rozhodnutia zo zisťovacieho konania, najmä po jeho poslednej rekodifikácii, je potrebné vychádzať z nasledovných požiadavok práva iuris a to na základe normatívneho pôsobenia rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci č. C-461/24 zo dňa 01.08.2025 (Asociación Autnómica Ambiental e Cultural Petón do Lobo v Dirección Xeral de Planificación Enerxética e Recursos Naturais and Eurus Desarrollos Renovables SLU, ECLI:EU:C:2025:620):

- Hlavné právne otázky spočívali v riešení prejudiciálnych otázok:
 - Čo je presne myslené pojmom „hlavné správy a stanoviská“ podľa článku 6 ods. 3(b) EIA smernice?
 - Musia článku 6 ods. 3(b) EIA smernice tieto stanovené správy a stanoviská verejnosti aktívne komunikovať ešte pred vydaním rozhodnutia, aby verejnosť mohla predložiť svoje pripomienky?
 - Je národná úprava, v ktorej verejnosť nemá právo vyjadriť sa ku stanoviskám orgánov (napr. regionálnych environmentálnych úradov), kompatibilná s čl. 6 EIA smernice?
- Nosná argumentácia Súdneho dvora
 - Článok 6 EIA smernice musí byť vykladaný komplexne — participácia verejnosti nie je obmedzená len na jeden formálny krok, ale zahŕňa časnú a komplexnú možnosť vyjadrenia sa k projektovým informáciám pred prijatím rozhodnutia.
 - Smernica neustanovuje povinnosť osobitne komentovať každé odborné stanovisko, pokiaľ sú preskúmané informácie dostupné a verejné účasti je umožnené reagovať na to, čo je relevantné pre environmentálnu úroveň posudzovania projektu.
 - Účinné informovanie verejnosti pred prijatím rozhodnutia je jadrom práva na participáciu, a ak to národné postupy zabezpečujú iným spôsobom (napr. sprístupnením EIA správy alebo iných relevantných podkladov), smernica to nevyvracia.
- Prečo je toto rozhodnutie dôležité pre EIA a postavenie verejnosti
 - Rozsudok konkretizuje procesné povinnosti členských štátov v súvislosti s participáciou verejnosti v EIA konaniach — súdny preklad nezaväzuje automatický samostatný komentár ku každému odbornému stanovisku, ale kladie dôraz na dostupnosť relevantných informácií a ich včasnosť.

- Týmto rozhodnutím SDEU vyvažuje cieľ efektívneho verejného zapojenia a praktickú stránku administratívnych konaní, čím predchádza neprimeraným byrokratickým prekážkam, ktoré by mohli viesť k zbytočnému predlžovaniu EIA procedúr.

Uvedené rozhodnutie Súdneho dvora má zásadný vplyv na správnu interpretáciu obsahu noriem upravujúcich rekodifikovaný proces zisťovacieho konania podľa aktuálneho znenia zákona o EIA:

- Procesná úprava §29 ods.6 zákona o EIA upravuje proces umožňujúci subjektom majúcim záujem na verejnej participácii podľa čl.6 Aarhuského dohovoru v kontexte čl.6 ods.7 Aarhuského dohovoru „*Spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti.*“
- Možnosť vyjadrenia podľa §29 ods.6 zákona o EIA musí umožniť vyjadriť sa aj k stanoviskám dotknutých orgánov a to ešte pred tým, ako je prijaté konečné rozhodnutie. Toto ustanovenie je na Slovensku aplikované ako možnosť podať odvolanie podľa §30 zákona o EIA pre vecné nedostatky.
- Obsah stanovísk dotknutých orgánov musí byť dostatočne informačne bohatý a kvalitný na to, aby spĺňal požiadavku včasnosti a úplnosti skutkovo relevantných informácií vo vzťahu ku konkrétnemu projektu; ak pripomienky dotknutých orgánov takými nie sú potom ich nemožno hodnotiť ako „hlavné správy a stanoviská“ podľa čl.6 ods.3(b) Smernice o EIA a to spôsobuje potrebu ďalšieho skutkového zisťovania vo veci samej.
- Nie je nevyhnutné, aby verejnosť musela predložiť svoje pripomienky konkrétne k stanoviskám orgánov, pokiaľ sú tieto stanoviská zahrňané do širších informácií, ktoré sa verejnosti sprístupnia včas (napr. do samotného posudzovacieho materiálu alebo EIA správy). Ak verejnosť má prístup k adekvátnym informáciám a čas na vyjadrenie, jej právo na účinnú participáciu je splnené, aj keď v domácom postupe neexistuje explicitné právo pripomienkovať len stanoviská orgánov.

Vecná a procedurálna správnosť napadnutého rozhodnutia je sporná už podľa vnútroštátnej regulácie; požiadavka na včasnosť a úplnosť informácií o životnom prostredí je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky od jej vzniku v podobe ústavného článku č.45 Ústavy SR podľa ktorého musia byť informácie o životnom prostredí súčasne aj úplné aj včasné; nepostačuje neúplná včasnosť či včasná neúplnosť informácií o životnom prostredí; pričom z judikátu R 33/06 vyplýva, že tieto informácie o životnom prostredí musia byť dostatočne zrozumiteľné a jasné zo samotného rozhodnutia a nepostačuje, že sú súčasťou administratívneho spisu, ako nepostačuje ani nedostatočná konkluzívnosť vlastného vecného a právneho vyhodnotenia.

Teraz je táto požiadavka výslovne upravená v právnom poriadku Európskej únie vo forme rozhodnutia Súdneho dvora EÚ č. C-461/24 zo dňa 01.08.2025 (Asociación Autónoma Ambiental e Cultural Petón do Lobo v Dirección Xeral de Planificación Enerxética e Recursos Naturais and Eurus Desarrollos Renovables SLU, ECLI:EU:C:2025:620) ako záväzná úprava eurokonformného výkladu Smernice o EIA, ktorá je do vnútroštátneho právneho poriadku recipovaná normou §66 zákona o EIA. Vnútroštátny orgán je viazaný záväzným výkladom obsahu Smernice o EIA tak ako ho vykladá Súdny dvor EÚ vo svojej judikatúre.

Uvedeným sa príslušný orgán posudzovania vplyvov na životné prostredie dôsledne neriadil, čo spôsobuje vecnú a procedurálnu nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

- 2) Predmetné rozhodnutie č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021 je totiž je tzv. formulárovým rozhodnutím. Pojem „formulárové rozhodnutie“ nie je definovaný; avšak už svojim významom naznačuje, že ide o rozhodnutie štátneho alebo správneho orgánu vydané podľa predtlačeneho vzoru (formulára), v ktorom sa vyplňujú len určitými údajmi (mená, čísla, dátumy, konkrétne výkony). Ide teda o rozhodnutie, ktoré neobsahuje individuálne vypracované právne odôvodnenie, ale len aplikáciu predom daného vzoru – s minimálnou alebo s úplne chýbajúcou prispôbenosťou ku konkrétnemu prípadu. Takéto rozhodnutie môže mať charakter: automatizovaného rozhodnutia – keď sú základné podmienky splnené a rozhodnutie je vydané bez individuálneho posúdenia každého konkrétného prípadu alebo rozhodnutia, ktoré neobsahuje rozsiahle odôvodnenie, alebo v ktorom nie je priestor na dodatkové zohľadnenie okolností nad rámec štandardného vzoru.

Ako sa ukáže v ďalšom texte, pochybenie uvedené v predchádzajúcom bode môže byť dôsledkom nedostatočného právneho povedomia ale aj dôsledkom mechanického automatizovaného rozhodovania do

prípravenej šablóny, v ktorej úrad „zabudol“ upraviť príslušné zákonné ustanovenia; resp. ide o kombináciu uvedených faktorov.

V ďalšom texte podrobne zdôvodníme právny význam skutočností, že napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárovým rozhodnutím.

- 3) Uvedené má vplyv na zákonnosť rozhodnutia, mierne sa totiž zmenili normy upravujúce výrokovú časť rozhodnutia a to ako v smere ich číselného označenia, tak aj v smere ich obsahových náležitostí.

Výrok rozhodnutia upravuje norma §29 ods.8 a ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA nasledovne:

- „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“
- „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie. ...“

Výrok rozhodnutia podľa dnes už neúčinného §29 ods.7 a ods.15 vyhláseného znenia „nového“ zákona o EIA bol upravený nasledovne:

- „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 4 a 5.“
- „Ak v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona, záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania po nadobudnutí účinnosti oprávňuje navrhovateľa podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov. Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhne.“

Ak to porovnáme s normami §29 ods.3 a ods.13 poslednej verzie „starého“ zákona o EIA účinného do konca roku 2024:

- „Ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.“
- „Výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.“

Vidíme tak, že výroková časť rozhodnutia sa vracia ku koncepcii a obsahovým náležitostiam pôvodnej úpravy; významnou je najmä kompetencia úradu sám určovať primerané zmierňujúce a adaptačné opatrenia, ktorá sa po krátkej odluke znovu vracia do noriem upravujúcich rozhodovacie kompetencie príslušného úradu.

Z hľadiska verejnej kontroly rozhodnutí rozhodnutí zo zisťovacieho konania sa od roku 2015 nezmenilo nič – právo podať odvolanie a správnu žalobu bolo zachované; mení sa len to, že namiesto všeobecného procesného právneho poriadku (správny poriadok) sa prijala nová komplexná procesná úprava v §29 a §30 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Z hľadiska verejnej participácie verejnosti a zainteresovanej verejnosti v zisťovacích konaniach, tak sa zachováva obligatórnosť základnej písomnej konzultácie s verejnosťou, ktorá má formu „nevýžiadaného stanoviska“ podľa §29 ods.6 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA, ktoré musí byť prejednané na ústnom pojednávaní a následne musí byť vyhodnotené v odôvodnení rozhodnutia. Súčasne však fakultatívne

umožňuje aj rozšírené písomné konzultácie s odbornou verejnosťou podľa §29 ods.9 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Pri troške nadsázky a pri zohľadnení rozhodujúceho vplyvu ZDS a jeho predsedu na legislatívny vývoj v tejto oblasti (ktorý je nesporný) – dá sa konštatovať, že očakávania tej časti populácie, ktorej očakávania reprezentoval Richard Sulík vo forme eliminácie ZDS a zainteresovanej verejnosti zo zisťovacích konaní sa vôbec nenaplnili; dá sa rovnako konštatovať, že sa nenaplnili ani očakávania Jána Budaja, ktorý chcel zachovať neprehľadnú legislatívu z dôvodu zachovania vplyvu „jeho“ ekologických byrokratov alebo byrokratických ekologov → dá sa však konštatovať, že ZDS využitím čl.7 Aarhuského dohovoru (právo ovplyvňovať legislatívu vo veciach životného prostredia) maximálne využilo vťahnutie jeho predsedu do politického boja a spoločenskej diskusie aby demokratickými procesmi zastupiteľskej ale aj priamej demokracie bol prijatý taký zákon o EIA (ako aj stavebný zákon) upravujúci všetky formy EIA, ktoré vyhovujú aj ekologickým mimovládkam ale sú aj procesne jednoznačné a sústredujú sa na odborné procesy tak, aby bola zabezpečená hlavná funkcia zisťovacieho konania a tým je odborná diskusia prostredníctvom odborníkov:

„Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

Konštatná judikatúra Najvyššieho súdu SR a následne aj Najvyššieho správneho súdu SR.

Je právnym ale aj odborným záujmom ZDS, aby táto nová legislatíva vošla do aplikačnej praxe tak ako má v zmysle vyššie uvedených interpretácií noriem zákona o EIA právne pôsobiť a tak, aby jej využívanie bolo všetkými aktérmi vykonávané dobromyseľne a tak, aby sa naplnil teleologický výklad právneho poriadku a eurokonformný výklad právneho poriadku.

Tieto legitímne očakávania od pôsobenia aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA neboli napadnutým rozhodnutím naplnené a preto za účelom zabezpečenia nápravy ZDS využíva tento opravný prostriedok. ZDS tým realizuje ústavné právo na dobrú správu vecí verejných podľa čl.30 ods.1 Ústavy SR.

- 4) Podľa §29 ods.8 zákona č.24/2006 Z.z. „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“

Uplatnenie tejto normy zákona o EIA je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok právneho vyhodnotenia spočívajúceho v uvedení, ktoré konkrétne kritériá boli použité, ako boli použité a vyhodnotené a aký vplyv malo toto vyhodnotenie na výrok rozhodnutia či už v časti o ďalšom neposudzovaní alebo v časti uloženia podmienok rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie je založené na plagiáte – extenzívnom prekopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu zámeru a jeho vydávaní za vlastné vyhodnotenie úradom. posudzovania.

Hoci citovanie a použitie zámeru je legitímne a správne, nemôže však súčasne slúžiť ako skutkové zistenia navrhovateľa identifikované v zámere, skutkové zistenia úradu posudzovania EIA zistené v zisťovacom konaní a zároveň vyhodnotenie kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA; môže ísť len o jednu z uvedených alternatív. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sa jedná o plagiát (doslovnú a neoznačenú kópiu) rozsiahlych častí zámeru.

Odôvodnenie neobsahuje uvedenie hlavných dôvodov na ktorých bolo založené; vyhodnotenie je všeobecné a nekonkrétne: „Okresný úrad v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov vychádzal z oznámenia o zámere navrhovanej činnosti, pričom použil aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona

o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.“

Takto koncipované vyhodnotenie je nepreskúmateľné:

- *O nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodíť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné si utvoriť zrozumiteľný názor na to, na základe ktorých kritérií úrad rozhodol tak ako rozhodol a prečo tak rozhodol. V odôvodnení absentuje celý kauzálny nexus racionálne prepájajúci skutkové zisťovanie s výrokom rozhodnutia práve z hľadiska aplikácie normy §29 ods.7 zákona o EIA v časti použitých kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA ako aj v prípade niektorých stanovísk dotknutých orgánov.

Pre úplnosť uvádzame, že skutočnosť, že žiaden z dotknutých orgánov nepožadoval ďalšie posudzovanie nie je dostatočné pre záver, že posudzovanie nie je potrebné:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

(Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Z rozhodnutia je nezrozumiteľné ako úrad posudzovania EIA uplatnil pri svojom rozhodovaní normu §29 ods.7 zákona o EIA – teda aké kritériá pri rozhodovaní uplatnil a ako, ako boli pri rozhodovaní použité doručené stanoviská a aký kauzálny vplyv malo použitie kritérií zisťovacieho konania a doručených stanovísk na výrovkovú časť rozhodnutia.

Podmienky rozhodnutia boli určené tak, že príslušný úrad ich automaticky mechanicky „preklopil“ do podmienok rozhodnutia. Účelom zisťovacieho konania nie je svojvoľne konať a automaticky preklápať do podmienok a odsúvať tak ich riešenie na povoľovacie konania; tým príslušný úrad zatažuje predmetné rozhodnutie nedostatkami a súčasne vyvoláva zahlcovanie povoľovacích orgánov, ktoré by mali mať zo zisťovacieho konania identifikované všetky vplyvy a už len skúmať naplnenie podmienok.

Práve naopak, preklápanie vyjadrení dotknutých orgánov do podmienok rozhodnutia indikuje nedostatočné skutkové zisťovanie a reálnu pochybnosť, či vlastne nevzniká potreba ďalšieho posudzovania – najmä ak

príslušný orgán „preklopil“ v zásade všetky vyjadrenia dotknutých orgánov a aj verejnosti – čo znamená, že asi je dosť dôvodov sa vplyvmi na životné prostredie ďalej zaoberať a to zrejme aj vo fáze EIA – uvedené naznačuje objektívnu potrebu ďalšieho posudzovania.

- 5) Podľa prvej vety §29 ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.3 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

Uvedenú normu úrad nerešpektoval nakoľko neuviedol hlavné dôvody pre ktoré rozhodol o ďalšom neposudzovaní a ani neuviedol odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania, ktoré boli rozhodujúce pri takomto rozhodnutí. . To má za následok, že napadnuté rozhodnutie nie je zrozumiteľné a preskúmateľné na základe akých konkrétnych kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA úrad rozhodol a prečo (kauzálny nexus).

Napadnuté rozhodnutie síce obsahuje časť s textom:

Záverčné vyhodnotenie:

Okresný úrad Bratislava v rámci zisťovacieho konania posúdil zmenu navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu zmeny navrhovanej činnosti, miesta vykonávania a významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, pričom vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Pri posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona použil Okresný úrad Bratislava kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.

Po preverení skutkového stavu možno konštatovať, že v oznámení o zmene navrhovanej činnosti boli uvedené predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravia obyvateľov. Opis priamych a nepriamych vplyvov hodnotí Okresný úrad Bratislava na úrovni oznámenia o zmene ako dostatočný. V procese neboli identifikované také nedostatky alebo neurčitosti, ktoré by bránili v definovaní vplyvov. Informácie použité v oznámení o zmene navrhovanej činnosti sú dostatočné na to, aby bolo možné rozhodnúť podľa zákona o posudzovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Okresný úrad Bratislava vyhodnotil predpokladané vplyvy súvisiace s realizáciou zmeny navrhovanej činnosti, s ohľadom na ich význam, vlastnosti a očakávaný rozsah (pravdepodobnosť, predpokladaný rozsah, predpokladaný účinok, trvanie, frekvenciu a reverzibilitu, vrátane možnej kumulácie s okolitými činnosťami), ako environmentálne prijateľné.

ale ide o šablónovitý text používaný univerzálnie všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021, OU-BA-OSZP3-2025/501731-0556737/2025, OU-ZA-OSZP3-2025/059544-0215271/2025, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-SC-OSZP-2025/022637-024, OU-DS-OSZP-2025/032739-018, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-HC-OSZP-2025/00022, OU-GA-OSZP-2025/015559-017, OU-MA-OSZP-2025/012021-019, OU-PD-OSZP-2025/014661-030, OU-ZM-OSZP-2025/000803-023, OU-NO-OSZP-2025/022846-016, OU-CA-OSZP-2025/015208-011, OU-HC-OSZP-2025/000799, OU-BA-OSZP3-2025/447470-016, OU-GA-OSZP-2025/011492-008, OU-LC-OSZP-2025/010571-011, OU-SK-OSZP-2025/004905-021, OU-NR-OSZP3-2025/040153, OU-NZ-OSZP-2025/005999-041, OU-GA-OSZP-2025/009083-008, OU-BB-OOP3-2025/020974-012, OU-ZA-OSZP3-2025/050714-012, OU-PD-OSZP-2025/014661-020 či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023) . To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady vecnej správnosti a procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej „*Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa*

správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“

Spôsob rozhodovania okresných úradov naprieč Slovenskom indikuje absolútnu absenciu akéhokoľvek metodického riadenia tejto agendy zo strany MŽP SR, čo sa prejavuje absolútnou arbitrárnosťou a svojvoľnosťou rozhodovania úradov po Slovensku.

Rovnaké právne vyhodnotenie je úplne identické pre akýkoľvek zámer navrhovanej činnosti bez ohľadu na lokalitu projektu, bez ohľadu na konajúci príslušný úrad, bez ohľadu na charakter projektu ako aj bez ohľadu na časovú verziu zákona o EIA, ktorý bol v rozhodnom čase účinný → čo preukazuje, že napadnuté rozhodnutia sú arbitrárne a svojvoľné; založené na arbitrárnom rozhodnutí úradu, ktorý sám seba devalvoval do pozície byrokratického štatistu.

Tým, že úrad sa nezaoberal kritériami zisťovacieho konania a neuviedol odkaz na ktoré z týchto kritérií pri rozhodovaní prihliadal sa nezaoberal svedomito a zodpovedne rozhodnou vecou pre zisťovacie konanie, čím spôsobuje aj následné procesné komplikácie a obštrukcie v dôsledku potreby takéto rozhodnutie preskúmať v odvolacom alebo súdnom konaní.

- 6) Podľa prvej vety §29 ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti výroku rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.1 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

V rozhodnutí uvedené podmienky nie sú ani vlastnosťami projektu ale ani zmierňujúce opatrenia; ide o arbitrárne povinnosti, ktoré sú v skutočnosti len parafrázou zákonných povinností, ktoré musí navrhovateľ tak či tak splniť zo zákona.

Nenaplnila sa tak úloha zisťovacieho konania podľa §2 písm.d zákona o EIA „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia“, nakoľko uložené podmienky smerujú k splneniu administratívnych povinností a nie k zmierňujúcim opatreniam.

- 7) Podľa §29 ods.8 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6;“ podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.“

Nie je zrozumiteľné a preskúmateľné, ktoré konkrétne kritériá úrad pri rozhodovaní použil a na ktoré písomné stanoviská podľa §29 ods.4 a ods.5 prihliadal, ako a prečo.

Aj v tomto ide o nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia:

- *nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

- *Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.*

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžf/1/2009)

- *Z ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa názoru správneho súdu zároveň argumenty a závery orgánu verejnej správy nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí rovnako plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.*
- *Rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť vydané v súlade s právnymi predpismi, t.j. musí byť vydané príslušným orgánom verejnej správy, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 47 správneho poriadku, v zmysle ktorého musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Pokiaľ sa rozhodnutím nevyhovuje všetkým účastníkom konania, musí byť rozhodnutie riadne odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, s uvedením, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*
- *Podľa názoru správneho súdu argumenty a závery orgánu verejnej správy musia byť vyjadrené v rozhodnutí vydanom vo veci, nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti, z odôvodnenia musí plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami, ktoré orgán verejnej správy viedol pri hodnotení dôkazov na jednej strane a jeho právnymi závermi na strane druhej. Zároveň následne jasným a zrozumiteľným spôsobom orgán verejnej správy svojím odôvodnením dáva odpovede na tie skutkové závery, ktoré boli pre rozhodnutie rozhodujúce pri zachovaní primeranej miery logiky zrozumiteľnej nielen pre orgán verejnej správy, ale aj pre adresáta rozhodnutia. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle.*

(Rozsudok Správneho súdu Košice sp.zn. PO-2S/62/2021); poznámka: v danom prípade obsah odôvodnenia nevyplýva z §47 ods.3 správneho poriadku ale z §29 ods.12 až ods.15 zákona o EIA.

Rozhodnutie je konštruované tak, aby si čitateľ rozhodnutia domýšľal tie právne rozhodné skutočnosti ako aj vecné a právne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu; resp. aby sa spätne dalo akože argumentovať, že „veď táto časť rozhodnutia niečo osvedčuje“ a „hentá časť rozhodnutia niečo osvedčuje“. Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA; plagiát a obsiahle preberanie rozsiahlych častí zámeru má vyvolať zdanie, že rozhodnutie bolo vydané na základe dôsledne vyhodnoteného skutkového stavu a za použitia kritérií zisťovacieho konania - hoci v skutočnosti ide o svojvoľné a arbitrárne rozhodnutie na základe tzv. formulárového rozhodnutia.

- 8) Podľa §29 ods.8 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“; podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov

ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.

Podľa súdneho výkladu normy citovanej normy rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu SR č. 1Svk/41/2023 konvalidujúceho rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365 platí:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

Úrad vo vzťahu k vplyvu stanovisk na rozhodnutie uvádza:

Ku zámeru navrhovanej činnosti bolo doručených celkovo 10 stanovisk od dotknutých orgánov, ktoré boli súhlasné bez pripomienok resp. obsahovali pripomienky súvisiace s dodržaním všeobecne platných právnych predpisov a jedno stanovisko od verejnosti, dve stanoviská boli doručené po zákonom stanovenej lehote, tak sa príslušný orgán nimi nezaoberal.

Úrad nesprávne interpretoval stanoviská ako súhlasné; nikde z ich obsahu nevyplýva, že by nepožadovali ďalšie posudzovanie, ale uvádzali oblasti, ktorým sa mal úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie vecne a odborne venovať, vykonať ďalšie skutkové zisťovanie (postupom podľa §29 ods.6 a ods.8) tak, aby odborná diskusia úradu, dotknutých orgánov, dotknutej obce a navrhovateľa objasnila okruhy tém, ktoré z doručených stanovisk vyplývajú ako skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci.

Namiesto toho príslušný úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie automaticky a mechanicky prebral niektoré stanoviská dotknutých úradov ako podmienky rozhodnutia; tým konal v rozpore so skutkočným obsahom normy podľa §29 ods.7 zákona o EIA tak ako ho systematicky vykladá súdna moc.

Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA hoci v skutočnosti ide o svojvoľné a arbitrárne rozhodnutie na základe tzv. formulárového rozhodnutia, kedy sa len predstieralo, že doručené rozhodnutia majú vplyv na rozhodnutie hoci v skutočnosti ide o tzv. formulárové rozhodnutie.

9) *V záverečnom vyhodnotení sa taktiež uvádza:*

Okresný úrad Bratislava na základe komplexných výsledkov zisťovacieho konania, preskúmania a odborného posúdenia predloženej zmeny navrhovanej činnosti a dopĺňajúcich podkladových materiálov, zhodnotenia stavu životného prostredia v záujmovom území, doručených stanovisk orgánov štátnej správy a samosprávy konštatuje, že pri dodržaní všeobecne platných záväzných predpisov, vhodných technických a bezpečnostných a organizačných opatrení a podmienok určených v tomto záväznom stanovisku, nebude zmena navrhovanej činnosti predstavovať taký zásah do životného prostredia, ktorý by v značnej miere mohol ohroziť životné prostredie a zdravie obyvateľov, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto záväzného stanoviska. Navrhovanú činnosť je tak možné za predpokladu plného rešpektovania všetkých zákonom stanovených požiadaviek odporučiť k realizácii.

Uvedené rámcové hodnotenie zisťovacieho konania nie je pravdivé; nešlo o odborný proces hodnotenia vplyvov a to ani na strane príslušného orgánu, ktorý zisťovacie konanie procesne zastrešoval ale ani na strane

dotknutých orgánov, ktoré mali chrániť verejný záujem z hľadiska im zverených oblastí.

Že zisťovacie konanie nebolo odborné naznačuje už plagiátorstvo príslušného úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie; plagiátorstvo je jednou zo základných pracovných metód, ktoré sú v priamom rozpore s odbornosťou ba sú jej presným opakom.

Dotknuté orgány si však tiež neplnia svoje úlohy tak, ako majú vymedzené napr. v normatívne pôsobiacom rozsudku Súdneho dvora EÚ č. C-461/24 (participácia verejnosti v EIA konzultáciách). Kľúčový právny záver rozsudku C-461/24 je nasledovný:

EIA smernica nepredpisuje, aby členský štát automaticky musel umožniť verejnosti sa vyjadriť ku každému stanovisku odborných orgánov získanému v rámci konania — ak súčasne predkladá verejnosti všetky relevantné informácie pre EIA a dáva skutočnú možnosť participovať pred prijatím rozhodnutia.

Súd teda dospel k tomu, že:

- Nie je nevyhnutné, aby verejnosť musela predložiť svoje pripomienky konkrétne k stanoviskám orgánov, pokiaľ sú tieto stanoviská zahrňané do širších informácií, ktoré sa verejnosti sprístupnia včas (napr. do samotného posudzovacieho materiálu alebo EIA správy).
- Ak verejnosť má prístup k adekvátnym informáciám a čas na vyjadrenie, jej právo na účinnú participáciu je splnené, aj keď v domácom postupe neexistuje explicitné právo pripomienkovať len stanoviská orgánov.

Súd zdôraznil, že čl. 6 ods. 2 a 3 vyžadujú, aby verejnosť dostala včas a pred prijatím rozhodnutia všetky dôležité informácie, ktoré slúžia ako základ pre participáciu. To znamená:

- Informácie musia byť chronologicky sprístupnené pred tým, než sa uzavru možnosti rozhodovať;
- Verejnosť musí mať efektívnu možnosť vyjadriť sa, pričom „všetky možnosti musia byť otvorené“, teda pred tým, než je konečné rozhodnutie prijaté.
- Účinná participácia neznamena len formálne poskytnutie údajov — ale aj skutočnú možnosť ovplyvniť rozhodovanie tým, že verejnosť pozná, čo odborné orgány o projekte stanovujú.

Konzultácia sa v zisťovacom konaní realizuje formou doručenia tzv. nevyžiadaného stanoviska (ktorého názov odkazuje na obsah vyššie citovaného rozsudku) podľa §29 ods.6 zákona o EIA.

Je úlohou predovšetkým dotknutých orgánov, aby riadnou analýzou projektu zistili jeho silné stránky, slabé stránky, riziká či príležitosti (tzv. SWOT analýza) avšak nie ako biznisovú alebo marketingovú štúdiu ale ako všeobecne zrozumiteľné zhrnutie projektu. Následne sa má venovať odborne tým častiam projektu, ktoré sú nedostatočne spracované alebo ktoré vyžadujú ďalšie informácie tak, aby rozhodnutie zo zisťovacieho konania predstavovalo dostatočný skutkový základ k nasledovnému povoľovaciemu konaniu. Je totiž úlohou rozhodnutia zo zisťovacieho konania slúžiť ako tzv. podkladové rozhodnutie o predbežnej otázke. Podľa názoru Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 14/2021-10

„medzi rozhodnutia orgánov verejnej správy predbežnej povahy treba zaradiť rozhodnutia o „predbežnej otázke“, pričom na povahu rozhodnutia nemá vplyv, či je učené orgánom, ktorý rozhoduje vo veci samej na začiatku konania o merite veci (a teda sporná otázka je posúdená ako predbežná otázka ním samým v rámci konania), alebo je o takej otázke rozhodnuté iným orgánom príslušným o takejto otázke rozhodovať samostatne. Tento druhý prípad predstavuje také rozhodnutia, ktoré v reťazení správnych rozhodnutí tvoria iba podklad pre nasledujúce rozhodnutie (iné)ho správneho orgánu. Sú to tzv. podkladové rozhodnutia, z ktorých až následne vychádza ďalšie rozhodnutie konečnej povahy, ktorým je zasahované do práv a povinností určitého subjektu. Pri reťazení sú jednotlivé správne akty vydávané postupne a každý z nich smeruje priamo proti svojmu adresátovi, ktorému sú tiež samostatne oznamované. Správny súd potom na základe žaloby preskúma najskôr toto rozhodnutie konečnej povahy, pričom zároveň posúdi aj zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzná a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup (§ 27 ods. 1 SSP). Od reťazenia sa odlišuje subsumpcia, pri ktorej je navonok vydávaný jediný finálny správny akt, ktorý subsumuje podmieňujúci správny akt alebo akty. Fyzická osoba alebo právnická osoba žiada iba o vydanie finálneho aktu a vydanie podmieňujúcich aktov iniciuje z úradnej povinnosti správny orgán príslušný na vydanie finálneho aktu. Konanie je tak koncentrované. Aj pre subsumované akty však platí to, čo pre reťazenie aktov, t. j., že sú posúdené v správnom súdnictve iba na základe žaloby podanej proti finálnemu rozhodnutiu. Medzi príklady reťazenia a subsumpcie patrí napr. vydávanie záväzných stanovísk a súhlasov dotknutých orgánov pre potreby územného konania alebo stavebného konania.“

Rozhodnutie zo zisťovacieho konania podľa §29 zákona o EIA je teda tzv. podkladovým rozhodnutím, ktoré je samo o sebe podkladom povoľovacieho konania. Splnenie podmienok sa v povoľovacom konaní overuje záväzným stanoviskom podľa §38 ods.4 (súlady) alebo ods.5 (nesúlady) zákona o EIA.

Záväzné stanoviská dotknutých orgánov teda musia byť určité, konkrétne, zrozumiteľné a určité, aby boli vykonateľné a preskúmateľné ako v súdnom konaní, tak aj v povoľovacom konaní. Musia obsahovať dostatočné skutkové zistenia, o ktoré sa opierajú a jednoznačné pripomienky k projektu.

Parafráza zákonných ustanovení pripomínajúca navrhovateľovi jeho zákonné povinnosti je absolútne nedostatočná a nevyhovuje ustanovenia §2 písm.e zákona o EIA, t.j. aby rozhodnutie zo zisťovacieho konania predstavovalo dostatočný skutkový základ pre posúdenie projektu z hľadiska záujmov sledovaných zákonom o EIA. Obsahujú len všeobecné odkazy a parafrázy na všeobecné ustanovenia právnych predpisov bez skutkového zisťovania či má projekt predpoklad, im vyhovieť v povoľovacom konaní alebo či existujú isté riziká alebo prekážky brániaci ich naplneniu. Ide o nasledovné stanoviská dotknutých orgánov:

- list č. 27087/2025/SSP/78705
- list č. RÚVZBA/OHŽPaZ/12850/30018/2025
- list č. 25202/2025/ROP-002-P/71690
- list č. 9789/2025-5.1 53137/2025
- list č. 9974/2025/RŽP/39632/VV
- list č. MAGS OEaTi 61064/2025-556097

Všetky uvedené stanoviská sú podmiennečne kladné, resp. sú kladné s ďalšími požiadavkami na skutkové zisťovanie. V dôsledku §2 písm.e zákona o EIA je úlohou príslušného orgánu príslušné skutkové zisťovanie vykonať a to tak, aby sa predpoklad nezaťažovania územia nad zákonom ustanovenú mieru potvrdil a/alebo aby sa ustálili ďalšie relevantné informácie potrebné k povoľovacím konaniam. Vecné vybavenie úradom nespĺňa ani jedno z toho.

Príslušný úrad samotnú kladnosť akceptoval ako jediný a dostatočný dôvod pre rozhodnutie o ďalšom neposudzovaní, čo je v rozpore s právom v zmysle rozhodnutia 1Svk/41/2023:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamena, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

(Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Bolo teda úlohou príslušného orgánu vykonať dopĺňujúce dokazovanie prostredníctvom špecializovaného dopytu v zmysle §29 ods.9 zákona o EIA takej relevantnej osobe, ktorá by tieto otázky dokázala objasniť či bližšie vysvetliť.

Následkom vyššie uvedeného pochybenia sú aj nasledovné nezmysly a rozpory medzi podmienkami rozhodnutia a skutkovými zisteniami dotknutých orgánov (iba príkladom najviac do očí bijúce prípady; týka sa to však všetkých podmienok, ktorými sa ukladá povinnosť dodatočného skutkového zisťovania):

- Rozhodnutie obsahuje podmienku č.5. Otázka sadových úprav však bola v zisťovacom konaní podrobne a špecificky riešená nasledovne:

SADOVÉ ÚPRAVY

SÚČASNÝ STAV

Riešené plochy sa nachádzajú na nezastavanom rovinatom teréne pozdĺž južnej strany Panónskej cesty. Podľa Listu vlastníctva č. 3168 ide o plochy druhovo zaradené ako orná pôda, ostatná plocha, zastavaná plocha a nádvorie. Prevažne je územie bez stromového a kríkového porastu, avšak vyskytujú sa tu aj plochy súvislého stromového porastu ako zvyšku pôvodného lužného lesa v nivách zaniknutých dunajských ramien. Tieto porasty sú Dendrologickým posúdením identifikované a posúdené. Je snahou väčšinu kvalitných existujúcich drevín integrovať do nezastavaných plôch novej urbanistickej koncepcie územia či už priamo na parcelách navrhovanej stavby, či v zámeroch v blízkom susedstve (liniový park, rozptyľová plocha zastávok MHD).

KONCEPCIA ZELENÉ

Koncept naturelu mestskej krajiny a usporiadania jednotlivých plôch a prvkov vychádza z urbanisticko-architektonického riešenia. V princípe sa jedná o určenie nosného verejného priestoru v podobe hlavnej ulice, ktorá dostala profil príjemného bulváru. Ostatných obslužných ulíc so svojimi alejami a verejne prístupných, no nie exponovaných pobytových priestranstiev medzi bytovými domami. Bulvár vo svojom profile segreguje jazdné pruhy automobilovej dopravy čím vytvára podmienky pre vznik verejnej zelenej liniovej záhrady, na ktorú budú kladené vysoké očakávania v jej poctivej ale zato pestovanej divokosti. Druhovú skladbu je nastavená tak aby výsadba pôsobila čo najrozmanitejšie. Táto záhrada bude rámovaná rigidnou alejou stredne veľkých stromov aby dali vyniknúť dominantnej náplni bulváru.

Porovnanie

Predmetom pripravovanej zmeny navrhovanej činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z.z. , na základe rozpracovanej dokumentácie pre územné rozhodnutie je priestor časti zóny (územia, lokality) v správe o hodnotení označenej „B“ , v ktorom boli pôvodne navrhované objekty B1, B4, B6, B11 a B20. Časťou do tohto priestoru zasahoval objekt B2. Stavebné objekty v predloženej dokumentácii nie sú navrhnuté v rovnakom riešení ako boli v pôvodnom návrhu, ktorý bol predmetom povinného hodnotenia ukončeného záverečným stanoviskom MŽP SR 4242/04-1.6/ml zo dňa 23.10.2006 a ani v rozsahu, ako bolo rozhodnutie o umiestnení stavby.

Zo znenia podmienky č.5 nie je zrejmé či sa touto podmienkou myslí primeraná etapizácia sadových úprav tak ako boli opísané v odôvodnení rozhodnutia alebo sa tým myslí, že stavebník si z tohto konceptu sadových úprav vyberie len to, čo sám považuje za vhodné a primerané.

Uvedená informácia je obligatórnou náležitosťou každého stavebného projektu podľa §35 ods.6 písm.n „nového“ stavebného zákona č.25/2025 Z.z. a ZDS má záujem vedieť akým spôsobom sa predpokladá a záväzne určuje jeho projektové riešenie.

alebo nasledovné nedostatočné zistenia skutkového stavu vplyvu na vody a vodné útvary:

- Čo sa týka zelene, rozhodnutie zo zisťovacieho konania je zo zákona obligatórnym podkladovým rozhodnutím o predbežnej otázke vo výrubových konaniach podľa §82 ods.11 zákona č.543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny a preto je nutné vykonať dostatočné skutkové zisťovania.

To údajne aj bolo spracované:

ZELEŇ

Územie je prevažne bez stromov a kríkov, avšak vyskytujú sa tu aj plochy súvislého stromového porastu ako zvyšku pôvodného lužného lesa v nivách zaniknutých dunajských ramien. Tieto porasty sú Dendrologickým posúdením (Príloha č. 6 predloženej dokumentácie na územné rozhodnutie) dendrologicky identifikované a posúdené. Rovnako sú identifikované stromy na výrub, s vyčíslením ich spoločenskej hodnoty ako podkladu pre náhradnú výsadbu. Je snahou väčšinu kvalitných existujúcich drevín integrovať do nezastavaných plôch novej urbanistickej koncepcie územia, či už priamo na parcelách navrhovanej stavby, či v zámeroch v blízkom susedstve (liniový park, rozptyľová plocha zastávok MHD).

Nikde priamo v rozhodnutí sa však neuvádza ani počet stromov určených na výrub, ani ich zloženie a ekologicko-estetické zhodnotenie a ani spoločenská hodnota. Napadnuté rozhodnutie je teda nepreskúmateľné lebo nepostačuje, že sa tieto informácie dajú dohľadať v administratívnom spise:

nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej

správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodit' z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

- Podmienka č.10 ukladá do ďalšieho povoľovacieho konania vykonať ďalšie skutkové zisťovanie hydrogeologických podmienok, pričom sa však v tomto smere v konaní zabezpečilo skutkové dokazovanie so závermi, že nie je predpoklad rozporu s hydrogeologickými podmienkami. Preto je uloženie tejto podmienky nezrozumiteľné – je skutkové zisťovanie dostatočné a preto táto podmienka nesprávna a nemá čo vo výroku robiť alebo je skutkové zisťovanie nedostatočné a vyžaduje sa vykonať podrobnejšie posudzovanie vplyvov na životné prostredie z hľadiska vplyvu na vody a teda nesprávny je výrok o ďalšom neposudzovaní?

Ak vychádzame zo zásady vecnej správnosti a zákonnosti rozhodnutí, potom sa príslušný úrad riadil zásadou úplného skutkového zisťovania podľa §3 ods.5 správneho poriadku (§3 správneho poriadku sa uplatňuje v každom administratívnom konaní štátu bez ohľadu na spôsob derogácie správneho poriadku). Avšak potom to znamená, že napadnuté rozhodnutie je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a nepochopiteľné ako pri jeho logickom výklade ale aj pri jeho legálnom výklade, lebo vplyv na vody je samostatným kritériom zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA.

Absencia hydrogeologického posudku je celkovo závažné pochybenie – ukázalo sa to aj pri príprave strategického parku Rimavská Sobota, čo malo zásadný vplyv na spôsobenie zbytočných ekonomických škôd štátu ako aj zbytočnej ekologickej ujmy:

Na realizáciu parku uzatvoril MH Invest, s. r. o., investičnú zmluvu s investorom Winkelmann Building + Industry výrobný závod. Kontrola ukázala, že pred podpisom zmluvy neboli vykonané základné požiadavky na rozbor územia a vytýčené územie nebolo pripravené na spustenie výstavby. Svedčili o tom chýbajúce radónové, archeologické, geodetické a pyrotechnické prieskumy. **Či chyby v projektovej dokumentácii, týkajúce sa použitých materiálov alebo hydrogeologického prieskumu.** Uvedené prekážky majú za následok neplnenie mílnikov projektu, uvedených v investičnej zmluve, čo v praxi znamená porušenie zmluvných podmienok. V budúcnosti to môže viesť k dodatočným právnym a finančným následkom pre Slovenskú republiku, a taktiež môže viesť k prehodeniu zámerov investorov, ktorí plánovali priemyselný park využívať

(<https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=562603>)

Preto je napadnuté rozhodnutie buď nezrozumiteľné alebo je vydané na základe nedostatočného skutkového zisťovania.

- Preukázanie dobrého stavu vôd podľa Smernice o vodách č.2000/60/ES:

Vyjadrenie OÚ BA:

Preukázanie dosahovania dobrého stavu vôd podľa čl.4 Smernice o vodách č.2000/60/ES a to spôsobom uvedeným v §16 vodného zákona je samostatným konaním, ktoré je potrebné ako jeden z dokladov v rámci povoľovacieho konania v zmysle stavebného zákona. Z tohto konania vstúdu podmienky, resp. opatrenia pre konkrétny zámer.

ZDS tvrdí, že nie je postačujúce, aby sa touto otázkou zaoberali úrady až v povoľovacích konaniach a to nielen pre to, že to vyplýva z §2 písm.e zákona o EIA ale aj preto, že to vyplýva z normatívne pôsobiaceho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ č. C-461/14, ktorého hlavné body sú:

- a) Súdny dvor rozhodol jednoznačne: Členské štáty sú povinné odmietnuť povolenie projektu, ak vedie k zhoršeniu stavu povrchovej vody, pokiaľ nie sú splnené podmienky výnimky podľa smernice. Nejde o politický cieľ, nejde o programový princíp, ale ide o tvrdé hmotnoprávne pravidlo. Orgány nemajú diskrečnú právomoc tento zákaz ignorovať.
- b) K zhoršeniu dochádza už vtedy, keď sa aspoň jeden kvalitatívny prvok zníži o jednu triedu, aj keď celková klasifikácia vodného útvaru zostane rovnaká.
- c) Súd odmietol argument Nemecka, že ciele smernice o vode sú relevantné len pre plánovanie povodí, nie pre jednotlivé projekty. SDEU výslovne zdôraznil, že povoľovacie orgány musia uplatňovať článok 4 smernice priamo pri rozhodovaní o konkrétnych projektoch.
- d) Projekt možno povoliť len vtedy, ak sú splnené všetky podmienky výnimky podľa článku 4 ods. 7:

- i. neexistujú lepšie environmentálne alternatívy,
 - ii. projekt je vo verejnom záujme,
 - iii. prijímú sa kompenzačné opatrenia,
 - iv. výnimka je riadne odôvodnená.
- e) Dôkazné bremeno je na štáte/investorovi. Práve táto časť spôsobuje, že je potrebné v zmysle citovaného rozsudku vykonať všetky potrebné odborné skutkové zisťovania. Preto hoci nejde o judikát priamo týkajúci sa procesu EIA, ide o procedurálny postup o hmotnoprávnej predbežnej otázke, ktorá sa má zodpovedať už v procesoch zisťovania vplyvom na životné prostredie a preto sa systematicky cituje a uplatňuje spolu s judikatúrou C-263/08, C-115/09 a C-137/14.

Ani príslušný úrad posudzovania EIA ale ani navrhovateľ sa týmito otázkami nezaoberal a to napriek tomu, že túto otázku nadniesla konkrétny ekologický spolok vo svojom stanovisku → a to predstavuje ako procesné tak aj vecné pochybenie ako navrhovateľa, tak aj príslušného orgánu EIA.

Verejnosť nemá nárok na to, aby jej pripomienkam bolo vyhovené (hoci v danom prípade sa tak do veľkej miery stalo); má však nárok na odbornú diskusiu, ktorú majú v zisťovacom konaní zabezpečiť predovšetkým dotknuté orgány a iné relevantné odborné subjekty. Podľa precedenčného rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 5Sžo/21/2012:

„Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

Príslušný orgán posudzovania EIA sa tým neriadil a zisťovacie konanie vykonal výlučne formalisticky bez skutočného záujmu o predmet konania, čo sa prejavuje v tomto bode naznačenými procedurálnymi a vecnými pochybeniami.

Z uvedeného je zrejmé, že dotknuté orgány sa verejnými záujmami životného prostredia v oblasti ich zverenej zákonom venovali nedostatočne, formalisticky, bez skutkového zisťovania a teda aj bez skutočného záujmu na napĺňaní svojich verejno-právnych úloh dotknutých orgánov chrániacich verejný záujem ochrany životného prostredia.

Z uvedeného je zrejmé, že aj príslušný úrad posudzovania EIA sa svojim vecným a procedurálnym povinnosťami venoval len formalisticky, bez skutočného záujmu na napĺňaní svojich úloh v zmysle zákona o EIA, porušil pri tom viaceré právom (formou práva legis a/alebo formou práva iuris) predpísané procedurálne postupy a predpísané metodické postupy.

- 10) Podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru „Každá Strana požiadala príslušné orgány verejnej moci, aby na účely preskúmania poskytli zainteresovanej verejnosti na základe žiadosti, ak to vyžaduje vnútroštátne právo, bezplatne a ihneď, ako je to možné, prístup ku všetkým informáciám týkajúcim sa rozhodovacieho procesu uvedeného v tomto článku, ktoré sú dostupné počas účasti verejnosti, a to bez ovplyvnenia práva Strany na odmietnutie zverejnenia určitej informácie podľa článku 4 ods. 3 a 4. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4, budú príslušné informácie obsahovať aspoň**
- a) popis miesta činnosti a fyzikálnu a technickú charakteristiku navrhovanej činnosti vrátane odhadu očakávaných rezíduí a emisií;
 - b) popis významných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie;
 - c) popis uvažovaných opatrení na prevenciu a/alebo zmiernenie vplyvov vrátane vypúšťaných emisií;
 - d) netechnické zhrnutie vyššie uvedeného;
 - e) náčrt hlavných možností riešenia vypracovaných žiadateľom a
 - f) hlavné správy a odporúčania, ktoré boli v súlade s vnútroštátnym právom postúpené orgánu verejnej moci v čase, keď má byť zainteresovaná verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2.“

Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“

Zámer ale ani rozhodnutie zo zisťovacieho konania neobsahujú kvantitatívno-kvalitatívnu analýzu reziduí a emisií podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru či podľa §12 zákona o životnom prostredí a tak sa ani nezisťovala prípustnosť projektu podľa §11 zákona o životnom prostredí. Rozhodnutie je tak založené na nedostatku skutkového zisťovania (nedostatok kvantitatívnych parametrov reziduí a emisií) a následne nesprávneho vecného vybavenia (absencia vyhodnotenia vplyvu týchto reziduí a emisií).

Metodologické slabosti zámeru a rozhodnutia úradu s právnym dosahom

11) V zámere a teda aj v rozhodnutí zo zisťovacieho konania chýba kvantifikácia vplyvov (sú tu len všeobecné slovné hodnotenia), hodnotenie významnosti vplyvov je subjektívne a neodôvodnené, absentuje odborná oponentúra podkladov investora, nie je vykonané hodnotenie najhoršieho možného scenára.

Zmena navrhovanej činnosti mala byť posudzovaná v plnom procese EIA, nie len v zisťovacom konaní, pretože mení rozsah a intenzitu vplyvov, má kumulatívne a dlhodobé environmentálne dôsledky a dotýka sa zdravia obyvateľstva a kvality života a v týchto smeroch bolo skutkové zisťovanie nedostatočné.

ZDS týmto žiada Okresný úrad Bratislava, aby odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle §30 ods.9 písm.b zákona o EIA zrušil a vrátil na nové konanie.

ZDS sa hlási k svojej odbornosti, ktorú realizuje prostredníctvom personálneho substrátu svojho štatutára Bc. Marcela Slávika, ktorý s cieľom zvyšovať svoju odbornú právnu kvalifikáciu študoval právo na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave čo osvedčuje nasledovnými dokladmi:

- Bakalárskou záverečnou prácou (zverejnená: <https://www.academia.edu/143522349/>)
- Diplomovou záverečnou prácou (zverejnená: <https://www.academia.edu/143522415/>)
- Vysokoškolským štúdiom práva a štátnou skúškou z verejného práva ako aj celkovým vysokoškolským vzdelaním
- Celková činnosť ZDS od jeho založenia až po súčasnosť sú preukázaním odbornosti občianskej participácie vo veciach životného prostredia ako aj odbornosti pre agendu EIA ako aj pre environmentálne zodpovednú hospodársku politiku

ZDS žiada správny súd, aby výslovne uznal ZDS a jeho štatutára Bc. Marcela Slávika za odborníka na environmentálne právo, verejné právo a na participáciu verejnosti – a to nielen v teórii ale najmä v aplikačnej praxi s pozitívnymi výsledkami.

Tento podnet dávame na vedomie aj prof. Mgr. Jánovi Škrobákovi, PhD z katedry environmentálneho a správneho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského ako aj jej ďalším pracovníkom, nakoľko sa im toto vyjadrenie a táto žalobná vec rozhodne zídu na rozšírenie ich odborných právnych znalostí. Sledujeme tým prepojenie aplikačnej praxe s právnou vedou, aby kantori právnických fakúlt neboli len fiktívnymi papierovými odborníkmi, ale reálnymi.

Je to aj z dôvodu, že MŽP SR uzavrelo memorandum o spolupráci s Právnickou fakultou Univerzity Komenského pri legislatívnej a metodologickej činnosti MŽP SR

(https://www.flaw.uniba.sk/fileadmin/praf/Tlacove_spravy/2025/Memorandum_MZ_P.pdf). Je preto potrebné, aby kantori univerzity mali prehľad o aplikačnej praxi a nepletli si pojmy a dojmy (nedopúšťali sa terminologickej, metodologickej alebo systematickej nepresnosti) lebo aplikačná prax vyvolala potrebu vysokej právnej kvalifikovanosti. Nie každému kantorovi sa to však v realite aj darí.

Z rovnakého dôvodu dávame tento podnet na vedomie dekanom verejných právnických fakúlt, predsedovi vlády Slovenskej republiky, predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky a predsedovi Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Je potrebné, aby právne authority začali odbornú diskusiu na túto tému a tu preniesli do novej

systematiky SSP v podobe garancií pre zainteresovanú verejnosť pre reálny prístup k spravodlivosti vo veciach životného prostredia.

Prikazujem advokátovi JUDr. Jánovi Tkáčovi, aby vykonal všetky potrebné formálne a procesné úkony pred správnym súdom tak, aby tento prejav vôle bol riadne a včas pred správnym súdom uplatnený a aby tak vyvolal všetky ním legitímne predpokladané a očakávané účinky v zmysle nielen slovenskej legislatívy ale najmä v zmysle Aarhuského dohovoru a práva Európskej únie.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustálemu zlepšovaniu a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implementáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete (<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

- Zásady Integrity konania ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>
- Environmentálne princípy činnosti ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com